

[Hartvig Frisch.]

den er saa overvældende. Jeg vil derfor gerne med Henblik paa den Debat, der har været ført her, til en Begyndelse med den højt-ærede Formands Tilladelse fremføre et Citat af et æret Medlem inden for Venstre, nemlig det ærede Medlem Hr. Krag, som i Samlingen 1934—35 paa Spalte 5617 fremkom med en Udtalelse, henvendt til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte:

„Endelig maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg spurgte ham om endnu en Ting, nemlig om, hvorledes han vilde løse den Opgave at tilvejebringe Ligestilling i Indtjeningsmulighed mellem Erhvervene her i Landet, naar han ved, hvorledes Forholdene ligger paa det hjemlige Marked og paa det udenlandske Marked, hvor Hovederhvervet maa afsætte det væsentlige af sin Produktion. Det ærede Medlem har Pligt til at møde op her og redegøre for, hvorledes han vil løse Opgaven, og hvis han ikke opfylder denne Pligt, saa siger jeg: saa er det en ansvarsløs, en for Folkets Sundhed skadelig Agitation, det ærede Medlem driver.“

Denne Udtalelse, som jeg i et og alt kan underskrive, og som peger paa det afgørende Forhold, rejser nu det Spørgsmaal for os i denne Tid: hvem driver nu denne skadelige Agitation? Ja, naturligvis driver det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen den fremdeles; det skal ikke nægtes. Det karakteriserer jo dette ærede Medlem, at han er en komplet politisk Forstening. Jeg har aldrig oplevet Magen til det ærede Medlems Stabilitet i Tankegang og Udtryk, idet det ærede Medlem synes at være kommet til Verden i Aaret 1932—33 og dør at have opfattet alt, hvad han nogen Sinde i sit Liv kommer til at opfatte. Alt andet er aldeles lukket for ham, og hele Fremtiden vil sandsynligvis blive en lukket Bog for ham. Typisk for det ærede Medlem er de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkommer med om Belgien. Jeg tillader mig at citere Sp. 119:

„Noget i den Retning skete for øvrigt ogsaa i Belgien, da Belgien gjorde sig fri af Storfinansens Indflydelse og sænkede Møntens Værdi med 28 pCt. Dør har vi et Fingerpeg om, hvor Vejen gaar.“

Naar man nu betænker, at Belgien var et af de Lande, der kom senest med, og betænker, at Danmark paa det Tidspunkt, det ærede Medlem udtalte dette, havde devalueret to Gange, er det et typisk Eksempel paa, at det ærede Medlems Tankegang er aldeles forstenet over for disse Problemer.

Men jeg spørger: Hvem driver nu denne landsskadelige Agitation, som det ærede Medlem Hr. Krag pegede paa, landsskadelig, naar man ikke angiver, hvad det er, der skal gøres? Dør ser jeg ikke rettere, end at det er alle Venstres ledende Mænd, der nu driver den. Trods den enorme Stigning i vor Eksport til Tyskland fører man nu en hidsig Agitation paa Slagordenen „Færdigvarer“ for at bilde Landbrugsbefolkningen ind, at der kunde hekses enormt, hvis man vilde ændre Forholdene for den danske Afsætning og navnlig undlade at fremstille Færdigvarer. Jeg vil her indskyde, at jeg gad egentlig vide, hvilke andre Varer den danske Industri har Mulighed for at frembringe end Færdigvarer. Hvad drømmer man om i dette Land, hvor vi mangler Raastoffer? Tænker man sig, at vi her i Landet skulde frembringe Raavarer i industriel Henseende? Men dette Ord „Færdigvarer“ skal gøres i Nationen til en Slags uartigt Ord, som om man ikke kan være bekendt overhovedet at tale om, at vi her i Landet har en ydedygtig Industri, der producerer Færdigvarer. Man ser nu, at trods Udenrigsministerens Redegørelse angaaende Tillægskontingenterne og angaaende Grundene til Kulkøbet, Grunde, der har været forelagt de paagældende ansvarlige Myndigheder og de paagældende Raad, fortsætter man stadig i Venstre Agitationen mod det, som kaldes „den famøse Kulhandel“. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Brorsen, udtrykte det omtrent, ligesom Hr. Hauch i den anden Sal har udtrykt det. Det lød saaledes i det ærede Medlems Gengivelse:

„Derfor maatte vore Udtalelser falde, som de gjorde, at vi i det Tilfælde ikke vilde modsætte os, at denne Kulhandel fandt Sted.“

Naturligvis, man vil ikke modsætte sig Handelen, man vil paa den ene Side paa de Steder, hvor Sagen skulde afgøres, tage den Stilling, der gavner det danske Landbrug, men forbeholder sig dog det, jeg i mit Indlæg kalder Dobbeltstillingen. Jeg beder her indskudsvist at maatte bemærke over for det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, at jeg intet Øjeblik har sigtet til, at Hr. Hauch baade indtager Stillingen som Landstingsmand og Stillingen som Tillidsmand for Venstre. „Dobbeltstilling“ maa være et Ord, det ærede Medlem har faaet paa Hjernen fra andre Steder; naar jeg sagde „Dobbeltstilling“, mente jeg udtrykkeligt den dobbelte Stilling til Problemet, som Hr. Hauch indtog i dette Spørgsmaal. Venstre har i denne Sag handlet som en